

Wyrok w procesie o napad na lokal S. N. w Kielcach

Przedwzrostek

Exemplarz
polewydzany

10
groszy

Prenumerata
miesięczna

2,50

Ilustrowany dziennik narodowy i katolicki

Nr 200

Wydanie

Ł

Rok 68

Piątek, dnia 2 września 1938

Anglia i Francja ostrzegają Niemcy

Interwencja francuska w Berlinie — Anglia nie mogłaby pozostać neutralna — Wybuch nienawiści prasy niemieckiej

Warszawa. (Tel. wł.) Relacje nadchodzące ze stolic zachodnich brzmią dzisiaj, w środę, optymistycznie a to wskutek tego, że obie Rady Gabinetowe — w Paryżu i Londynie — postanowiły podjąć energiczne demarche w Berlinie.

Amb. francuski w Berlinie otrzymał polecenie udzielenia Urzędowi Zagranicznemu w formie przyjaznej rady, aby prasa berlińska złagodziła ton kampanii przeciwko Czechosłowacji oraz oświadczenia, że Francji zależy na pokojowym uregulowaniu sprawy sudeckiej, zaś w razie interwencji wojskowej Francja spełniłaby swoje zobowiązania pod tym względem Berlin nie może mieć żadnych wątpliwości.

Ambasador brytyjski Henderson zaś ma zawieźć list premiera brytyjskiego Chamberlaina do kanclerza Hitlera z apelem, ażeby wszelkimi siłami utrzymał pokój w Europie i oddział pokojowo na Niemców sudeckich. Rząd angielski zwraca uwagę, że Anglia nie mogłaby pozostać neutralna, gdyby naruszono integralność Czechosłowacji.

Kres ustępstw Pragi

Prasa angielska omawia ostatni projekt rządu praskiego podziału państwa na 23 kantony i uważa to za kres ustępstw ze strony Pragi, które powinny być zadowolone mniejszości. Prawdopodobnie wniosek taki będzie ogłoszony jako projekt Runcimana. Prasa londyńska, nawet należąca do lorda Rothermere, która w stosunku do Niemiec była zawsze bardzo życzliwa, nieraz aż nazbyt, traktuje obecnie Niemców jako mącicieli pokoju.

W Niemczech

W Berlinie samą trwa dalszy prasy „ogień huraganowy” na Czechosłowację.

Koła zagraniczne w Berlinie są niemiło poruszone przedłużeniem służby wojskowej o miesiąc dla tych żołnierzy, którzy po odslużeniu 2 lat mieli być zwolnieni 30 września. Na ćwiczenia powołano starszych ludzi, byłych żołnierzy frontowych, w dalszym ciągu też odbywa się pośpieszna zbiórka wszelkich przedmiotów żelaznych i stalowych. Po opłotkach, ogrodzeniach i żelaznych ozdobach, które likwidowano już od kilku tygodni, przyszła teraz kolej na urządzenia gimnastyczne i sportowe.

Angielska demonstracja

Jako o przeciwwadze tej „totalnej” mobilizacji, wspomina się w kołach zagranicznych o tym, że flota brytyjska w sile około 550 jednostek od pierwszych dni września aż do 17 listopada, a więc jeszcze w 2 tygodnie po zakończeniu manewrów niemieckich, będzie odbywała manewry na Morzu Północnym.

Przygotowania Francji

Warszawa (Tel. wł.) Nadeszły tutaj wiadomości, że francuskie Ministerstwo Wojny postanowiło zatrzymać w wojsku te roczniki, które miały być zwolnione 20 września. Poza tym minister wojny postanowił powołać pod broń roczniki 1915/16, co po-

większy armię francuską o 250 tys. ludzi.

Czym uzasadniony pośpiech?

Londyn (ATE). „Evening Standard” donosi, że pośpiech premiera Chamberlaina i lorda Halifaxa w ich dążeniu do odprężenia sytuacji europejskiej jest częściowo spowodowany techniką przygotowywania przez kanclerza Hitlera przemówień na zjazdach partyjnych. Z chwilą, gdy Hitler zaczyna opracowywać przemówienie, izoluje się od wszelkich kontak-

tów zewnętrznych. Zjazd w Norimberdze rozpocznie się w niedzielę, a kanclerz będzie przemawiał we wtorek i mowę zacznie przygotowywać już we czwartek lub w piątek.

Nieustanne obrady

Praga. (PAT) Dwugodzinne posiedzenie politycznego komitetu Rady Ministrów we wtorek poświęcone było nowej sytuacji, która została wytworzona w ciągu ostatnich 24 godzin. Wiceprezorem poszczególni ministrowie zostali przyjęci przez prezydenta Benesza

Groźne zamieszki religijne w Indiach

Jeden angielski policjant zabity, 44 rannych

Madras. — W Tiwandrum w Indiach południowych doszło do groźnych zaburzeń. Tubylcy podburzeni przez agitatorów zaczęli demonstrować przeciwko Anglikom. Zdobyli oni szturmem posterunek policyjny i podpaliли budynki należące do policji an-

gielskiej. W czasie starć jeden z policjantów został zabity kamieniami, 44 jest rannych.

Powody zamieszek nie są jeszcze znane. Chodzi tu prawdopodobnie o zaburzenia na tle religijnym.

Prusy nie są niemieckie —

i Niemcy o tym dobrze wiedzą — Niemczenie nazw wsi i jezior

Gdańsk. (Tel. wł.) „Danziger Vorposten” zamieszcza obszerną informację pt. „Wschodnio-pruskie jeziora i rzeki otrzymają niemieckie nazwy”.

Dowiadujemy się z niej, że setki miejscowości otrzymały w ostatnim czasie nowe nazwy niemieckie. Obecnie, jak donosi „Vorposten” 500 jezior i rzek otrzyma nowe nazwy o brzmieniu prawniemieckim.

Oczywisty wniosek z tej notatki: Prusy Wschodnie nie są dotąd niemieckie, skoro teraz dopiero, w interesie „Gleichschaltung”, trzeba tak masowo niemieczyć nazwy miejscowości. A jeżeli

się uwzględni, że to masowe niemieczenie i ludzi i nazw trwa już prawie sto lat, bo obecny reżim nie jest w tym zakresie wynalazcą, nasuwa się drugi wniosek: Prusy Wschodnie były znacznie bardziej polskie, aniżeli o tym w Polsce i w świecie w ogóle wiedziano. A z tego znowu dalszy wniosek — jaki?

Uciekają z „czerwonej” armii

St. Jean de Luz. (PAT) Z Barcelony donoszą, że skazano tam wczoraj na śmierć 26 żołnierzy za dezercję.

celem zreferowania mu sytuacji. W ciągu całego dnia komitet ministrów znajdował się w kontakcie telefonicznym z poselstwem czeskim w Londynie. Dziś odbywa się dalszy ciąg obrad.

Praga. (PAT) Dziś, w środę, odbywają się zebrania prezesów wszystkich stronnictw politycznych, należących do koalicji rządowej. Na tych zebraniach mają zapisać postanowienia w związku z obecną sytuacją polityczną, a w szczególności każde stronnictwo ma ustalić swoje stanowisko w stosunku do dalszych rokowań z Henleinem.

Henderson odleciał do Berlina

Londyn. (PAT) Ambasador Henderson o godz. 13 min. 15 udał się do Berlina samolotem holenderskiej linii lotniczej.

W oficjalnych kołach stwierdzają, iż Henderson powraca do Berlina w pełni obznajmiony w najdrobniejszych szczegółach ze stanowiskiem rządu brytyjskiego.

Wiadomości, jakoby amb. Henderson wiozł z sobą notę rządu brytyjskiego do rządu niemieckiego, lub jakoby Chamberlain za jego pośrednictwem wysłał list osobisty do kanclerza Hitlera spotykają się z zaprzeczeniem w kołach oficjalnych, które nazywają je całkowicie pozbawionymi podstaw.

Zainteresowanie rządu brytyjskiego, jak dowiaduje się Reuter, ześrodkowuje się obecnie dokoła bezpośrednich kontaktów pomiędzy władzami czeskiemi a przedstawicielami Niemców sudeckich, przy czym wyrażana jest nadzieja, iż kontakty te doprowadzą do pozytywnych rokowań.

Wizyty w MSZ

Warszawa. (Tel. wł.) Min. Beck przyjął ambasadora niemieckiego von Moltkego, a pełniący obowiązki wiceministra Arciszewski przyjął ambasadora rumuńskiego Franasovici. (w)

Cześć dominują w Lipsku

Lipsk. (Kabel). Wśród wystawców zagranicznych na otwartych w tych dniach targach jesiennych dominują firmy z Czechosłowacji w liczbie 127. Branżowo najwięcej jest wystawców z dziedziny włókiennictwa, których cyfra sięga 650 wobec tylko 430 w r. ub. Branżę budowlaną reprezentuje również pokaźna ilość 300 wystawców.

Jak donosiliśmy, w maj. Komorowo nad jeziorem Bityńskim pod Szamotulami roztrzaskała się awionetka. Pilot Jan Dominiczak i jego brat Michał zostali zabici. Na zdjęciu — rozbity samolot, w prawym rogu fotografia pilota śp. Jana Dominiczaka.

Sp. prof. Szober

Jak już donosi-
liśmy, w Warsza-
wie zmarł śp. Sta-
nisław Szober,
profesor zwięza-
ny językoznaw-
stwa indoeuropej-
skiego, jeden z
najwybitniejszych
lingwistów pol-
skich, autor wielu
znakomych dzieł naukowych. Nauka
polska przez zgon śp. prof. Szobera po-
niosła wielką stratę. Na zdjęciu podo-
bizna ś. p. prof. Stanisława Szobera.

wreszcie w 264 powiatach około 8.000
członków rad i wydziałów powiatowych.
W sumie daje to około 700.000 wybrań-
ców.

Cyfry te uwypuklają dobrze znaczenie
wyborów samorządowych oraz koniecz-
ność poświęcenia im należytej uwagi przez
społeczeństwo.

Jedna myśl

Zarząd główny Gminy Polskiej w Gdań-
sku powziął następującą uchwałę:

„Ostatnio zaszły na terenie Wolnego
Miasta Gdańska pożalowania godne fakty
pobicia młodzieży polskiej za niepoddra-
żnianie sztandaru partii narodowo-socjali-
stycznej oraz inne podobne, wywołując
zrozumiałe oburzenie całej polskiej opinii
publicznej. Społeczeństwo polskie w kra-
ju zareagowało na nie zdecydowanie, wy-
powiadając na tłumnych zebraniach swo-
ją wolę przyjęcia z pomocą Polonii gdań-
skiej.

„Zdecydowane stanowisko społeczeń-
stwa polskiego w kraju wobec ostatnich
wypadków gdańskich świadczy dowodnie,
że ludność polska w Gdańsku może zawsze
liczyć na pomoc całego kraju w ciężkich
chwilach, jakie przeżywa. W imieniu tej
ludności zarząd główny Gminy Polskiej
Związku Polaków stwierdza, że wytrwa
ona na swoim stanowisku.

„Stać ona będzie twardo w obronie
swoich praw, które jej przysługują z ty-
tułu obowiązujących traktatów i nie do-
puści, aby prawa te w jakikolwiek spo-
sób mogłyby być ukręcane.

„Społeczeństwo w Polsce za zajęte sta-
nowisko wyraża ludność polska w Gdań-
sku cześć i podziękowanie.

Społeczeństwo polskie i Polacy w Gdań-
sku są jednej myśli. Winni o tym wie-
dzieć kierownicy oficjalnej polityki.

Zza kulis masonerii

Agencja Antymasońska podaje taką
wiadomość:

„Jak się dowiadujemy, bezpośredni
przełożeni prof. dra Józefa Rolińskiego no-
szą się podobno z zamiarem pociągnięcia
wymienionego jako pracownika Głównego
Urzędu Miar przy Ministerstwie Przemys-
łu i Handlu i profesora Politechniki do
odpowiedzialności służbowej za należenie
do organizacji masońskiej. Nazwisko prof.
Rolińskiego padło publicznie na wiecu an-
tymasońskim w Warszawie.

Jeśli wiadomość ta się sprawdzi będzie
to pierwszy przypadek pociągnięcia do
odpowiedzialności za należenie do maso-
nerii. Czy jest to jednak możliwe wobec
braku ustawy antymasońskiej?

Ta sama Agencja Antymasońska pisze:

„Wbrew frazesom i kłamliwym twier-
dzeniom swojej narodowej i państwowej
lojalności, masoneria polska utrzymuje
stałe stosunki i „braterskie kontakty” z
tajnymi organizacjami wolnomularskimi
w innych krajach, co ją kwalifikuje jako
typową „agenturę”. Niezależnie od stwier-
dzonej dokumentarnie przynależności do
„Univerała Framasona Ligo” (której 11
grupę krajową stanowi Polska) i do „As-
sociation Maconique Internationale”
(AMI), warsztaty zagraniczne mają na te-
renie Rzeczypospolitej swoich stałych
przedstawicieli. Takim urzędowym przed-
stawicielem masonerii niemieckiej, a
mianowicie „Symbolische Grossloge von
Deutschland” (która obecnie mieści się na
emigracji w Palestynie) jest p. Marian
Ponikiewski, W-wa, Leczarska 9 tel. 8-13-49.
„Udalo nam się wykryć, że przedsta-
wicielem masonerii czeskiej na Polskę jest
niejaki Przemysław Rudzki, W-wa, ul.
Chmielna 11 tel. 5-80-50.”

Czy p. Rudzki zaprzeczy?

Z NASZEGO STANOWISKA

Ukraińscy biskupi w Polsce

Poruszając na łamach „Kuriera
Poznańskiego” sprawę biskupów u-
kraińskich w Polsce, na razie dwóch
biskupów katolickich obrządku gre-
ckiego, daleki jestem od myśli wywo-
ływania jakichkolwiek rozdzwieków
pomiędzy władzami duchownymi a
państwowymi w Rzeczypospolitej. O-
bóz narodowy był zawsze i jest za ści-
słym stosowaniem postanowienia kon-
stytucji, iż Kościół katolicki rządzi się
własnymi prawami.

Sprawa biskupów w Polsce, na-
zywających się „ukraińskimi”, wy-
maga pilnie rozważenia przez kom-
petentne czynniki duchowne i pań-
stwowe, ponieważ wychodzi w sposób
jaskrawy poza postanowienia konsty-
tucyjne i konkordatowe, poza natural-
ną troskę księży Kościoła o dobro
wiernych i wkracza w dziedzinę poli-
tyki zagranicznej, jako echo dążeń po-
litycznych przeciw całoci państwa
skierowanych. Mówimy tu o działalności
księcia metropolity Szeptyckiego
i jego biskupa sufragana ks. Buczki,
która w tym roku objawia wielkie oży-
wienie w duchu nieprzyjaznym Polsce
i dziwnie harmonizuje z prądami, idą-
cymi od naszego zachodniego sąsiada.

Obaj ci księża Kościoła nazywają
się biskupami „ukraińskimi” jako orę-
downicy politycznej idei ukraińskiej,
zwróconej tak przeciw greko-katolic-
kim Polakom, jak i Rusinom. Pod tym
względem ks. metr. Szeptycki przeszedł
w swoim życiu radykalną ewolucję.
Powołany na stolicę arcybiskupią jako
Polak obrządku greko-katolickiego i
jako apostoł zgody i pokoju w b. Gali-
cji wschodniej zdecydował się wkrót-
ce na kierunek przeciwpolski i nazwał
wyznanie greko-katolickie wyznaniem
„ruskim”. Wskutek stanowczego pro-
testu ze strony polskiej ogłosił np. orę-
dzie do Polaków greko-katolików w
którym przyznał, że także Polacy są
greko-katolikami i mają prawo do po-
szanowania swojego języka, swoich
uczuci i przekonań w tym obrządku. Po
wojnie światowej zmienił swe stanowi-
sko narodowe i polityczne, stał się bu-
downiczym „Zachodniej Ukrainy” w
Małopolsce wschodniej i przeciwni-
kiem nie tylko Polaków, ale także Ru-
sinów. Do roku 1923 był emigrantem
politycznym w Rzymie, skąd bez po-
zwolenia rządu polskiego wybrał się
do Polski.

Pod patronatem księdza metropo-
lity przejęło się podległe mu ducho-
wieństwo jego ideą ukraińską. Wśród
gorliwych zwolenników wybijają się w
ostatnich latach na czoło biskup sufra-
gan ks. Buczko, znany z nieprzyjaz-

nych uczuci i działalności przeciw Pol-
sce tak w kraju, jak w Ameryce wśród
ruskiej emigracji. Jest to energiczny
propagator ukrajinizmu, nie liczący się
zupełnie z uczuciami i przekonaniami
wiernych swego obrządku greckiego,
tak Polaków, jak Rusinów.

W ostatnich dniach doniosło pi-
smo ruskie „Zemla i Wola”, że 3 lipca
rb. ks. Buczko przy poświęceniu cer-
kwi w Rykowie koło Złoczowa polecił
chłopakowi Walickiemu nieść w czasie
procesji berło biskupie, dowiedziawszy
się jednak od niego, że jest „ruski”, o-
debrał mu oburzony berło i wręczył
je innemu chłopakowi, który się zde-
klarował jako „ukrajiniec”; w kazaniu
zaś ks. biskup napiętnował uroczyste
Rusinów jako „holotę, bydło, błoto” i
innymi podobnymi wyrazami. Ten sam
ks. Buczko domagał się wedle relacji
w pismach ruskich („Nowa Zorja” z 14
lipca, „Nowy Czas” z 16 lipca rb.) na
Kongresie Eucharystycznym w Buda-
peszcie, aby go dopuszczono do głosu
bez aprobaty przemówienia przez Pry-
masa Polski ks. kardynała Hlonda, al-
bowiem chciał przemówić niezależnie
jako reprezentant „ukraińskiego bi-
skupstwa” Małopolski wschodniej
wbrew obowiązującym regulaminom
Kongresu. Gdy go do głosu nie dopu-
szczono, mieli niektórzy „ukrajinicy”

demonstrować przez opuszczenie Kon-
gresu.

Są to fakty, niestety nie odosobnio-
ne, lecz będące ogniwami długoletniej,
systematycznej działalności przywó-
dców duchowieństwa greko-katolickie-
go, której nie zdołały i nie zdołają za-
tamować żadne poręczenia ich wierno-
ści i lojalności. Dotychczas uchodziły
one bezkarnie, przynajmniej nie nam
nie wiadomo o jakichkolwiek sank-
cjach duchownych lub świeckich. Ale
zdaje mi się, że w razie ich dalszej bez-
karności ucierpieć musi zarówno po-
waga Kościoła, jak państwa.

Mimo woli cisną się pytania, czy
jest rzeczą dopuszczalną, aby jawnym
przeciwnikom państwa powierzać na-
dal fundusze państwowe do rozdaw-
nictwa pomiędzy duchowieństwo niż-
sze, utrzymywane przez nich w duchu
dla państwa nieprzyjaznym? Czy moż-
na wypłacać dotacje apostołom woju-
jącego ukrajinizmu? Czy oczekiwać
mamy, aż zrodzi się wśród nich u-
kraiński „Henlein”?

Są to zagadnienia trudne, ale wy-
magają pilnie załatwienia przez powo-
lane instancje państwowe i duchowne,
gdyż inaczej dzisiejszy stan niepokoją-
cy przejdzie w stan chroniczny w Pol-
sce.

STANISŁAW GŁĄBIŃSKI

POWITANIE ZWYCIĘZCÓW

W Tokio ludność miasta zgótowała owacyjne powitanie wracającej z frontu
stołecznej dywizji wojsk japońskich

Przed wyborami samorządowymi

Wybory w Łodzi, Poznaniu i Warszawie odbędą się w tę sa-
mą niedzielę

Wobec ogłoszenia ordynacji samorzą-
dowych, prasa snuje różne przypuszczenia
na temat wyborów. „Kurier Polski” za-
stanawia się nad terminem wyborów w
Poznaniu, Łodzi i Warszawie dochodząc
do wniosku, że

„wybory miejskie w Łodzi i w Poznaniu
od odbędą się jednocześnie z wyborami w
Warszawie — w jedną i tę samą niedzielę
grudniową.”

Charakteryzując przygotowania wybor-
cze. „Kurier Polski” zwraca uwagę na fakt
następujący:

„Rzeczą charakterystyczną jest, że Ko-
misariat Rządu na m. st. Warszawę, orga-

nizujący przygotowania wyborcze, zwró-
cił się do organizacji społecznych o wyde-
legowanie przedstawicieli do komisji okre-
gowych i obwodowych, w charakterze me-
żów zaufania. Nie zwrócono się do orga-
nizacji politycznych.”

Dla zobrazowania zasięgu wyborów
warto przytoczyć cyfry podane przez „Kro-
nikę Polski i Świata”.

Tak więc w przeszło 30.000 gromad bę-
dzie wybranych około 600.000 radnych, soł-
tysów i podsoltysów — w 3.120 gminach
wiejskich około 50.000 radnych i członków
zarządów gminnych — w 603 miastach
15.000 członków organów miejskich — i

Z satyry politycznej

Sprawy hiszpańskie

— Czemu należałoby przypisać, że po-
wstańcy zdobywają na rządowcach tyl-
ko armat i sprzętu wojennego, a tak
malo jeńców?

— Temu, że armaty nie mogą ucie-
kać...

„Express Poranny”

Sensacja

„Zbliżające się wybory samorządowe
wzbudzają ogólne zainteresowanie”. (Z
prasy).

Zdążyliśmy zapomnieć, jak się to wy-
biera,

tylko razy przy wyborach wyręczano nas!
Dziś każdy zapytuje: — Jak to? A więc
teraz

mają być wybory przy udziale mas?

Naród będzie głosował, według własnej
woli?

Bez orkiestry? Bez przymusu? Ot tak,
jak kto chce?

Niemożliwe! I na to władza ma pozwo-
lić?

Doprawdy: jak to czasy mogą zmieniać
się!

„Goniec Warsz.”

KMICIC,

Liceum — Gimnazjum — Szkoła Powszechna
Zgromadzenia Kupców m. Łodzi
ul. Prezydenta Narutowicza 68 telefon 115-31
przyjmują codziennie zapisy kandydatów

Egzaminy wstępne rozpoczną się w sobotę, 3 września, rb. o godz. 9 rano.
Początek roku szkolnego poniedziałek, 5 września r. b., o godz. 9 rano.

„ZIEMIAŃSKA” W ŁODZI OD DZIŚ KONCERTUJE PIERWSZORZĘDNY ZESPÓŁ MUZYCZNY

Wspaniała manifestacja narodowa w Warce

Poświęcenie proporca i rozpoczęcie Tygodnia Polskiego Kupca

Warka obchodziła niezwykle w tych dniach imponującą uroczystość poświęcenia proporca miejscowego Koła S. N., połączoną z rozpoczęciem Tygodnia Polskiego Kupca. Wszystkie sklepy chrześcijańskie zostały przybrane barwami narodowymi. 28 bm. o godz. 10 rano odbyły się dwa zebrania: jedno „Pracy Polskiej”, na którym przemawiał A. Belka z Łodzi oraz S. K. P., gdzie wygłosił referat p. Fabiani z Warszawy. Około godziny 11 zaczęły zbierać się oddziały S. N. „Pracy Polskiej”, S. K. P. tudzież cechy ze sztandarami przed lokalem Stronnictwa, skąd pomazzerowano do kościoła parafialnego na nabożeństwo.

Uroczystego aktu poświęcenia proporca dokonał ks. kan. Wilkoszewski.

Po nabożeństwie uformował się pochód z orkiestrą, który przeszedł ulicami miasta na rynek, gdzie odbyła się defilada, później zaś uroczyste zebranie.

Zagaił je prezes powiatowy S. N. p. K. Brzeziński z Lechanic. Rotę przysięgi odczytał ks. kan. Wilkoszewski. Przysięgę złożył na wierność sztandarowi chorąży p. A. Wrzesiński. Następnie prezes powiatowy wręczył proporzec przy dźwiękach hymnu Młodych kierownikowi Koła, który z kolei przekazał go chorążemu. Wreszcie nastąpiło wbijanie gwoździ i składanie życzeń.

Przemówienia, przerywane co chwila hucznymi oklaskami wygłosili p. R.

Wajgiel, kpt. Westfalewicz, Belka Antoni z Łodzi oraz Maciejewski Mirosław z Radomia.

Na zakończenie orkiestra odegrała hymn narodowy i hymn Młodych, po czym wznoszono długo okrzyki na cześć Polski Narodowej, Stronnictwa Narodowego i R. Dmowskiego. W uroczystości brało udział około 3 tysięcy osób.

SPRAWY GOSPODARCZE

Jakie są uprawnienia krawiectwa i kuśnierstwa?

Po szczegółowym rozpatrzeniu sprawy a nawet zasięgnięciu informacji za granicą — Związek Izb Rzemieślniczych ustalił definicję obu rzemiosł, starając się zachować jak najdalej posunięty obiektywizm, jak również uwzględnić momenty natury zarówno zawodowej jak i gospodarczej:

1) do czynności krawiectwa należy szycie ubrań i okryć z materiałów włókienniczych, przy czym podszycie spodu futrzanego, kołnierza może być wykonane przez krawca, jako praca potrzebna do zupełnego wykończenia własnego wyrobu.

2) W zakres kuśnierstwa wchodzi

Przymus zwiedzania wystawy antyreligijnej

Moskwa. (PAA). Centralne władze sowieckie poważnie wzmogły propagandę antyreligijną w całym obszarze ZSRR. Obecnie czynna jest w Moskwie wystawa antyreligijna, którą przymusowo zwiedzają uczniowie wszystkich szkół moskiewskich.

Jest rzeczą charakterystyczną, że intensyfikacja walki z religią nastąpiła bezpośrednio po zamknięciu sesji tzw. „rady najwyższej”, podczas, gdy w czasie trwania wyborów wyraźnie przycichła, nie chcąc jątrzyć ludności, która zarządzenia antyreligijne przyjmuje zdecydowanie niechętnie.

zarówno krawcy, jak i kuśnierze, z tym, że czynności przygotowawcze, polegające na odpowiednim sporządzeniu części tekstylnych powinny być przez kuśnierstwo przekazywane krawcom, a sporządzanie części futrzanych powinno być przez krawców przekazywane kuśnierzom; czynności ostateczne polegające na połączeniu części futrzanych z częściami tekstylnymi, wykonywać mogą tak krawcy jak i kuśnierze. Natomiast krawcy nie mogą podejmować się wykonywania okryć futrzanych, w których części tekstylne posiada znaczenie drugorzędne (futra noszone wlosem na wierzchu z podszewką tekstylną), a kuśnierze nie mogą przyjmować na siebie robót, w których części futrzane mają charakter dodatkowy lub zdobniczy (okrycia z materiałów włókienniczych z kołnierzem lub naszytami futrzanymi).

Notowania giełd zbożowo-towarowych

Bydgoszcz, 31. 8. 1938. — Zyto 14—14,25; pszenica 19,50—19,75; jęczmień I st. 14,50—14,75, II st. 14,25—14,50; owies 14—14,25; otręby żytnie 10,75—11,25; gr. 12,50—13; mąka żytnia 65% 24,25 do 24,75; mąka pszenna 65% 32—33.
 Łódź, 31. 8. 1938. — Zyto 15,50—15,75; pszenica j. 21,50—22, zb. 21,25—21,50; jęczmień przem. 14,50—15; owies j. 16,25—16,75, zb. 15,75—16,25; otręby żytnie 10—10,25; otręby pszenne gr. 10,50 do 10,75, gr. 10,75—11; mąka żytnia 65% 25,50 do 26,50; mąka pszenna 65% 35,50—36,50.
 Warszawa, 31. 8. 1938. Zyto I st. 15—15,25, II st. 14,75—15; pszenica cz. j. 21,25—21,50, zb. 23,75—24, biała 25,25—25,50, zb. 24,25—24,50; jęczmień przem. 15,75—16,25, past. 13,50—13,75; owies I st. 17—17,25, II st. 16,50—17; otręby żytnie 8—8,25; otręby pszenne gr. 9,75—10, gr. 8,75—9, m. 10—11; mąka żytnia 65% 25,75—26,25; mąka pszenna 65% 36—37.
 Warszawa, 31. 8. 1938. — Zyto 14,75 do 15,30; pszenica cz. 23,25—23,75, jedn. 22,75—23,25, zb. 22,25—22,75; jęczmień I st. 15,50—16, II st. 15,25—15,50; owies I st. 15,50—16, II st. 14,50 do 15, nowy 14,25—14,75; otręby żytnie 9—9,50; otręby pszenne gr. 12—12,50, sr. 11—11,50, m. 11 do 11,50; mąka żytnia 65% 23,50—24,50; mąka pszenna 65% 34—35,50.

NOWE DROGI
nowa produkcja

Indywidualne opracowanie techniczne
Indywidualny dobór lamp i części —
ote nowe drogi budowy naszych superów na rok 1938/39. Odbiorniki Telefunken nie są produktem martwych autometów, lecz każdy z nich stanowi skończone dzieło mózgów i rąk fachowców, wykonane ze specjalną pieczołowitością. Dlatego nie zastosowaliśmy w odbiornikach lamp tylko jednej serii, lecz stworzyliśmy nowy mistrzowski zespół czołowych lamp, wybranych ze wszystkich nowoczesnych seryj z lampą ACH 1 na czele. Ten właśnie dobór lamp oraz wszystkich innych części umożliwił nam stworzenie tak wszechstronnie doskonałych superheterodyn sezonu 1938/39. Trzeba posłuchać i porównać, aby ocenić ich wysoką wartość.

Niskie zużycie prądu, dotychczas nieosiągalne, zapewnił nam przez zastosowanie przetaczalnych ekonomizatorów prądu nawet w dużych superach. W superze „T4” zużycie prądu wynosi co 20 watów (t. j. tyle, co mała żarówka) — oszczędność aż 60%.

Ton ujmuje swą wyrazistością i głębią. Łatwość odbioru stacji za stacją zadziwia. Srebrne i platynowe kontakty, dławiki przeciwzakłóceniu, nowy zawór przeciwinterferencyjny dla 9 kilocykli, urządzenia przeciwzakłóceniu, ciche strajenie, magiczne oko, przejrzysta skala, łatwa obsługa — oto niektóre dalsze zalety nowych superheterodyn Telefunken sezonu 1938/39.

Radio-TELEFUNKEN
Symbol jakości

WYSTAWIAMY NA DOROCZNEJ WYSTAWIE RADIOWEJ W WARSZAWIE

SZKOŁA Powszechna GIMNAZJUM i LICEUM
humanistyczne i matematyczno-fizyczne

A. ZIMOWSKIEGO
Łódź, ulica Boczna 5 — tel. 121-5

awiadamia, że egzaminy wstępne i rok szkolny rozpoczyna się 3 września o godz. 8.30. Kancelaria czynna codziennie od godziny 9—14.

Drzewo budowlane
duży wybór słupów dębowych do parkanów
heblowane deski poleca po przystępnej cenie
SKŁAD DRZEWA BUDOWLANEGO

KAROL KRENCJASZ
Chojny, Piaskowa 4 (Rzgowska 127) tel. 260-44

Mundurki i Płaszczki szkolne
w wielkim wyborze poleca

Zakład Krawiecki Józefa Różyckiego
Łódź, Główna 32 i Ogrodowa 28
Mundurki P. W. i Harcerskie

Fabryka guzików i klamer
J. Siemiński i S. Śniady
Łódź, Wólczańska 212 — Tel. 147-21

Polecamy Na sezon szkolny
z własnego wyrobu tornistry, teki, śniadaniówki, torebki damskie, portfele, portmonetki, walizy, kufry szafkowe, paski bagażowe i t. p.

J. Jabłoński i S. Moszczyński, Łódź, ul. Główna 11

PONCZOCHY DAMSKIE i MĘSKIE
w różnych gatunkach oraz skarpetki, tenisówki i t. p. poleca P. T. Kupcom

EDWARD GŁOWACKI, Łódź, ul. Piotrkowska nr. 102.

DOBRA GOSPODYNI WIE,

że konserwy i marynaty są trwałe, smaczne i zdrowe, gdy są przygotowane na czystym, bezbakteryjnym i trwałym occie z esencji octowej 80% wyrabiającej przez ZAKŁ. CHEM. „GRODZISK” S. A. ze znakiem „RAK” na butelce

Zajścia w Kielcach w świetle przewodu sądowego

Pochód socjalistyczny zbiegł pod lokal S. N. — Prowokacyjne okrzyki — Strzały do narodowców i policji — Pierwszy i drugi dzień procesu

Kielce, 31. 8. — Dnia 29 bm. przed Sądem Okręgowym w Kielcach rozpoczął się — jak już donosiliśmy — proces, będący epilogiem krwawych zajść, jakie rozegrały się w dniu 1 maja rb. przed lokalem Stron. Narodowego na pl. Wolności w Kielcach.

W czasie tych zajść zabito działacza socjalistycznego Kazimierza Tomczyka a dwóch innych ciężko zraniono. Poza tym kilkanaście osób zostało lżej poranionych.

Lawa oskarżonych

Lawę oskarżonych zajmuje 19 osób, członków PPS i klasowych związków zawodowych oraz członków „Poalej Syjon”. Wśród tego „towarzystwa” polsko-żydowskiego znajduje się kilka osób karanych więzieniem za działalność komunistyczną (Wł Romaniec — dwukrotnie, Sz. Mauer). Komplet sędziów stanowią: przewodn. s. o. Świdorski i wotanci s. o. Szałowski i s. o. Chmielewski. Oskarża podprokurator Fafara. Oskarżonych broni pięciu adwokatów Żydów z Warszawy, Krakowa i Kielc.

Akt oskarżenia

Akt oskarżenia zarzuca podsądnym, że brali udział w zbiegowisku publicznym, które wspólnymi siłami dopuściło się przemocy względem funkcjonariuszy P. P. i dokonało napadu na lokal Stron. Narodowego i znajdujących się tam członków S. N. Czyny te podpadają pod art. 163 i 154 par. 1 i 2 k. k.

Zainteresowanie procesem jest duże i na salę sądową wstęp ograniczony.

Pierwszy dzień procesu zajęło odczytywanie aktu oskarżenia, wyjaśnienia oskarżonych, którzy nie przyznają się do winy i zeznania części świadków oskarżenia, policjantów i funkcjonariuszy wydziału śledczego, oraz kilku członków Stron. Narodowego.

Przebieg zajść

Zeznania te na ogół zgodne pozwalają nam odtworzyć przebieg całego zajścia.

W tym czasie gdy na placu Wolności odbywało się zgromadzenie PPS, w lokalu Stron. Narodowego odbywało się zebranie członkowskie. Narodowcy w liczbie około 30 po zakończeniu zebrania śpiewali Hymn Młodych. Przed lokalem Stron. Narodowego poczęły się wówczas gromadzić grupy młodych Żydów, którzy wyrażali w stronę lokalu S. N., również od zgromadzenia socjalistycznego odrywały się grupy socjalistów i biegły przed lokal S. N. W pewnym momencie ruszył pochód

PPS i zamiast iść ustaloną trasą, skierował się przed lokal S. N. Uczestnicy socjalistycznego pochodu poczęli wznosić okrzyki: „Precz z endekami!”, „Śmierć endecji!”, „Wyrzucić ich z góry!”, „Niech żyje czerwona Hiszpania!”, „Niech żyje rewolucja!”, i inne, wznosząc do góry zaciśnięte pięści i wyrażając narodowcom, stojącym na balkonie. W odpowiedzi na tę jawną prowokację z okien balkonu rzucono w pochód ulotki przeciw świętowaniu 1 maja i padły okrzyki: „Precz z żydokomuną!”, „Precz z żydowskim wojskiem!”.

Napad

Wówczas grupy uczestników pochodu, prowadzone przez czerwonych

„milicjantów” Nowaka, Zielińskiego, Zynera, Kozere i innych, przypuścili szturm do bramy domu. Usunięto przemocą stojącego przed bramą post. Miazgę i wdarto się na schody, wiodące do lokalu Stron. Narodowego. Tu rozgorzała walka pomiędzy bojówkarzami i grupą narodowców. Dwukrotnie zepchnęli narodowcy napastników ze schodów. W tym czasie przed lokalem S. N. stała część pochodu „czerwonego” i „bombardowała” okna lokalu kamieniami i ceglami. Zebrani w lokalu narodowcy wyrzucali na atakujących wrzucane do lokalu cegły i kamienie. W tym czasie nadbiegł przed lokal S. N. kier. wydz. śledczego kom. A. Zdzankiewicz z grupą wywiadowców i usiło-

wał nie dopuścić atakujących do bramy domu, mieszczącego lokal S. N., został jednak zaatakowany kijami i łaskami przez „czerwonych” milicjantów Kozere, Pyka, Zynera i innych i zalany krwią upadł na ziemię. Nadbiegli mu z pomocą wywiadowcy, którzy razem z kom. Zdzankiewiczem pod naporem atakujących „caballerów” wycofali się do bramy sąsiedniego domu. Wśród ogólnej wrzawy padło kilka strzałów.

Jak zeznają niektórzy świadkowie, strzelali uczestnicy pochodu w kierunku lokalu Stron. Narodowego. Od strzałów tych poległ członek PPS Kaz. Tomczyk, a dwóch innych socjalistów zostało rannych, zraniony został także 10-letni chłopiec Miecz. Kieljan.

Dopiero wezwana rezerwa policji przywróciła spokój oczyszczając szybko plac Wolności z uczestników pochodu i gapiów i dokonując licznych aresztowań.

Świadkowie oskarżenia ustalili ponad wszelką wątpliwość winę wielu spośród oskarżonych.

W drugim dniu procesu zeznawała reszta świadków oskarżenia oraz świadkowie odwodowi, którzy nie wnieśli nic szczególnego i nie mogli oskarżonych odciążyć.

Wyrok

Kielce. (Tel. wł.) Dziś w środę o godz. 16 Sąd Okręgowy ogłosił wyrok w procesie 19 socjalistów, oskarżonych o wywołanie zajść i napad na lokal Stronictwa Narodowego w dniu 1 maja rb. Skazani zostali:

Stanisław Zieliński — na 10 miesięcy więzienia, Władysław Romaniec, dwukrotnie karany za komunizm, b. sekretarz PPS — na 8 miesięcy, Zygmunt Zyner — na 1 rok i 10 miesięcy więzienia, Ziuk — na 10 miesięcy, Szulim Mauer — 1 i pół roku, Kain Kupperberg — 10 miesięcy, Moszek Kirszerfajk — 8 miesięcy, Pinkus Mauer — 1 rok, Józef Pyk — 2 lata, Władysław Znojek 8 miesięcy z zawieszeniem, Bolesław Piwowar 1 rok i 2 miesiące, Wojciech Kozera — 3 lata, Józef Nowak, kierownik straży porządkowej PPS — 1 i pół roku, Józef Kowalewski — 10 miesięcy więzienia.

5 oskarżonych sąd uniewinnił. Wyrok wywarł wielkie wrażenie.

Cały zarząd miejski powędrował do więzienia

Terroryzowana ludność odetchnęła z ulgą

Mexiko. — W miasteczko Cronango panuje stan zupełnego rozprężenia, bowiem cały zarząd miejski wraz z burmistrzem znajduje się w więzieniu. Zarząd miejski aresztowany został na polecenie gubernatora. Nie-

poprawni ojcowie miasta tak terroryzowali ludność, że znaczna jej część uciekła z miasta.

Po aresztowaniu zarządu miejskiego ludność powoli wraca do miasta.

66 robotników znalazło śmierć pod zwalami ziemi

Strasna katastrofa w Japonii — Z 79 robotników ocalało tylko 13

London. (Tel. wł.) Jak donoszą z Korei, w nocy na środę lawina ziemna zasypała obóz robotników, zajętych przy budowie kolei Dochu. Obóz znajdował się w pobliżu Kainei i zamieszkiwany był przez 79 robotni-

ków. Spośród zasypanych zdołano wydobyć tylko 13 robotników, w tym 10 rannych. 66 robotników wydobyto martwych.

Katastrofa wydarzyła się w chwili, kiedy obóz pogrążony był we śnie.

Epidemia cholery rozszerza się w Chinach

Japonia zmobilizowała 230 lekarzy i felczerów

Tokio. — Agencja Domei donosi z północnych Chin, iż epidemia cholery rozszerza się nie tylko w porcie Tien-Tsin, lecz także w prowincjach centralnych i północnych Chin. Władze japońskie zmobilizowały specjalne od-

działy sanitarne, na czele których stoi 230 lekarzy i felczerów.

Oddziały te dysponują zapasem szczepionki, wystarczającym na zaszczepienie pół miliona ludzi.

Zięć zabił i poćwiartował teściową

Strasna zbrodnia w rumuńskim mieście

Bukareszt. — W mieście Klusz ujawniono straszną zbrodnię popełnioną przez zięcia na osobie teściowej.

Blacharz Gregorescu spotykał się od pewnego czasu z objawami uczucie ze strony swej 50-letniej teściowej-wdowy. Kiedy teściowa stawała się zbyt agresywna, Gregorescu postanowił ją zgładzić. W tym celu wysłał żonę do krewnych, sam zaś w odpowiednim momencie zadał kochliwej teściowej śmiertelne pchnięcie nożem

kuchennym w okolicę serca.

Po dokonaniu zbrodni oderwał podłogę i wykopał dół, w którym umieścił ciało zamordowanej. W chwili układania zwłok, przekonał się, że jama jest za krótka, więc nie namyślając się odrąbał trupowi nogi.

Zbrodnia wyszła na jaw po kilku dniach, kiedy zakopane płytko ciało zaczęło się rozkładać. Zbrodniarza aresztowano.

UL NA GŁOWIE

Ostatni krzyk mody strojarskiej: kapelusze damski w postaci ula, upstrzonego wielkimi pszczołami (może trutniami?).

na gorącym uczynku

W Kielcach toczył się (w numerze dzisiejszym podajemy obszernie sprawozdanie i wyrok) proces o głośne zajścia, jakie miały miejsce w dniu 1 maja rb. Na ławie oskarżonych zasiadło 19 „czerwonych” towarzyszy — w tym 7 Żydów. Cała prasa o zajściach i procesie pisała bardzo obszernie.

Znalazło się jednak pismo w Warszawie, oczywiście „sanacyjne”, „Dobry Wieczór — Kurier Czerwony”, które o procesie pisze tak:

Kielce, 30. 8. — W Sądzie Okręgowym rozpoczął się proces 19 osób, oskarżonych o udział w krwawych zajściach, jakie wydarzyły się w dniu 1 maja rb. na pl. Wolności kolo lokalu „Stow. Narodowego” w Kielcach (podkreślenie nasze — red.).

Trzeba podziwiać tępotę panów z „Kuriera Czerwonego”. Skąd panowie wynalazli to „Stowarzyszenie Narodowe” i to aż trzy razy w tym samym artykule? Czyżby nawet nazwa Stronictwa Narodowe nie mogła wam przejść przez usta? Bujajcie dalej czytelników, że banda socjalistów napadła na jakieś „Stow. Narodowe”. I tak wiadomo, co o „towarzyszach” myśleć. I o „Kurierze Czerwonym” też...

17-letni chłopiec usmażył się w rezerwuarze

Straszny wybuch w er furckiej farbiarni — 1 osoba zabita, 3 dogorywają

Erfurt. — W zakładzie czyszczenia i farbiarni w Erfurcie eksplodował z niewiadomych przyczyn kocioł z benzyną. Jedna osoba poniosła śmierć, trzy zaś zostały ciężko poparzone.

Wskutek wybuchu powstał pożar.

Właściciel oraz dwu pracowników, zanim wydostali się z płonącego budynku, odnieśli śmiertelne poparzenia. Trzeci pracownik, 17-letni chłopiec, schronił się do rezerwuaru z wodą. Wskutek żaru woda wyparowała, a w rezerwuarze znalaziono spalone zwło-

ki nieszczęśliwego chłopca. Siła eksplozji była tak wielka, że wypadły wszystkie okna w budynku. Po pierwszej eksplozji nastąpiła druga, nie wywołując jednak większych szkód.

WALCENILE Wielkiego miasta

15) Babunia wskazała mu krzesło. Kryszka usiadł, dziękując, i ze słodkim uśmiechem począł dziękować pannie Katarzynie.

— Świat, co prawda, nie byłby wiele stracił z powodu mej śmierci, gdyż jestem nieszczęśliwym kaleką, który niepotrzebnie żyje na ziemi, ale niemniej przeto dziękuję Pani z całego serca za udzieloną mi pomoc.

Mówiąc to, spod spuszczonej skromnie powiek, pochłaniał wzrokiem nadobną postać Kasi.

Serce tego człowieka zimnego, nie znającego dotąd miłości i dopiero od niedawna czującego tęsknotę za szczęściem, zadrdzało mocno na widok młodego, pięknego dziewczęcia.

Twarz Kasi, wyrażająca czystość serca i swobodę umysłu, wywarła na tym nieużytych lichwiarzu głębokie wrażenie. Czuł się winnym i grzesznym, a to czyniło go wobec niej nieśmiały. Jego ufność w potęgę złota zniknęła, kiedy spojrzał w czyste, niewinne oczy Kasi. Czytał w nich wyraźnie, że serca jej nie zdobywa się ani pieniędzmi, ani tytułami.

Ale tym bardziej przeto była mu pożądana. Odczuwał, choć niewyraźnie, że w obecności tej czystej duszy i on sam lepszym się staje.

Kiedy przy pożegnaniu stara babunia uprzejmie prosiła go, aby odwiedził je częściej, jeżeli czuje się samotnym i opuszczonym, Kryszka przyjął to z wdzięcznością i opuścił dom z szczerą zamiarem korzystania z zaproszenia.

Jak senny szedł ulicami miasta. Obraz Kasi nie opuszczał ani na chwilę jego myśli. Z lubością przypominał sobie każde jej słowo. Były to tylko słowa grzeczności, dawane w odpowiedzi na jego wybuchy wdzięczności; dla niego jednak każde słowo w ustach jej nabierało osobliwego znaczenia, może dla tego, że w życiu swym prawie wcale dotąd dobrego słowa nie słyszał. Powiedziała mu, że niepokoiła się wiele, czy nie poranił się wewnętrznie.

Mój Boże, czyż ktokolwiek kiedy niepokoił się o niego! Mógłby umrzeć opuszczony jak zwierzę, a nikt nie uroniłby za nim lzy jednej.

Wobec takiej dobroci cóż znaczą słowa podziękowania i wdzięczności?

— *

Po południu tegoż dnia stawiał się w domu p. Hildegardy Raszke, pomocnik jubilera z ulicy Trzech Krzyży i oddał pannie Katarzynie z polecenia pana Feliksa Kryszkę kosztowny naramiennik, ozdobiony brylancikami. Na karcie dołączonej stały słowa:

„Swej wybawicielce wdzięczny do zgonu
Feliks Kryszka — kapitalista“.

Pierwszą myślą Kasi było odrzucić kosztowny podarunek, lecz tak babka, jak i ciotka sprzeciwiały się temu.

— Nie widzę w tym nic złego — mówiła panna Hildegarda — że p. Kryszka w ten sposób niejako upamiętnić chce twój postępek.

— I z pewnością czułby się boleśnie dotkniętym, gdybyś podarunek jego odrzuciła — dodała babka.

Kasia uległa. Wyjęto zatem kosztowne cacko, aby je dokładnie obejrzeć.

— Patrzcie — zawołała babka — oto na pudełku wyznaczona jest cena: tysiąc dwieście marek! Jak wam się to podoba?

— Wspaniałomyślny człowiek, ani słowa — rzekła z podziwem ciotka.

— *

Wieczorem to samo gronko kobiet siedziało przy kolacji; obok Kasi sie-

Pracownia lekarza

Opuściwszy mieszkanie pani Szargacz, udał się Patyrak na przeciwległy koniec korytarza i zatrzymał się przed drzwiami, skąd przez szpary przedostawało się trochę światła. Przez dziurkę od klucza próbował zajrzeć do wnętrza, lecz nie zobaczył nic. Przyłożył więc ucho do drzwi, lecz usłyszał tylko niewyraźny pomruk.

Po długim namyśle zapukał do drzwi, zrazu lekko, potem silniej.

Musiał kilka razy powtórzyć pukanie, zanim kroki czyjeś zbliżyły się do drzwi.

— Kto tam jest? — odezwał się głos męski.

— Sługa „czerwonej maski“.

— Powiedz swemu panu, że obcych ludzi nie przyjmuję.

— Żebyś paki, wariacie! — zaklął Patyrak z cicha, a głośno dodał:

— Niech mi pan ufa, panie doktorze. „Czerwona maska“ przysłała mnie, abym pana ratował. Policja wpadła na ślad Więcej tu mówić nie mogę, niech pan otworzy!

Na to odsunięto zasuwkę, drzwi otworzyły się tyle, że Patyrak mógł wcisnąć się do pokoju.

Mężczyzna, który drzwi starannie napowrót zamknął, był wysokiego wzrostu i bardzo chudy. Długi szlafrok, jakim był odziany, jeszcze bardziej wydatniał jego kościstą postać.

Patyrak obrzucił badawczym wzrokiem i mieszkanie i gospodarza.

Ten, którego nazwał doktorem, mógł mieć około 30 lat. Twarz piękna, o szlachetnych rysach, okolona była jasno-blondą brodą. Takież włosy kę-

dział jej narzeczony Karol Lemiesz.

Babka i ciotka opowiadały mu na wysięgi, jak Kasia wyratowała od śmierci jakiegoś garbusa; jak ten garbus był u nich dziś z podziękowaniem i jak po południu przysłał Kasi w darze bransoletkę.

Kasia otworzyła komodę, aby pokazać prezent narzeczonemu.

— Z waszego opowiadania — rzekł Lemiesz — można by prawie sądzić, że Kasia wybawiła od śmierci naszego gospodarza, ale ten nie rozdaje kosztowności. Musiał to zatem być ktoś inny.

— Ależ nazwisko jest to samo, Feliks Kryszka — rzekła Kasia.

— W takim razie byłoby lepiej się stało, gdybyś go była pod kołami wozu elektrycznego zostawiła — rzekł Lemiesz ze smutkiem, nie spojrząwszy wcale na błyszczące cacko, którym tak się cieszyły kobiety.

dzierzawe sięgały prawie ramion. Sympatyczne wrażenie tej pięknej twarzy psuło jedynie spojrzenie oczu niespokojne i bojaźliwe.

Urządzenie pokoju było proste i skromne. Wyglądało na pracownię niezamożnego uczonego. Ściany pokryte były półkami, na których stały książki grube obok butelek i szklanek, oraz niezliczonej ilości instrumentów chirurgicznych. Pod oknem stał sprzęt, nie liczący bynajmniej z całym urządzeniem — maszyna do szycia.

— Mów pan prędko, z czym przyszedłeś — rzekł gospodarz pokoju — tutaj nikt nas nie słyszy, ani nawet Nacia, bo Nacia śpi jeszcze. Tylko się pan spiesz na Boga, gdyż Nacia obudzić się może każdej chwili.

Mówiąc to, zwracał wzrok swój z lekkiem ku przyległej izbie, skąd słabe biło światło.

— Panie doktorze! — mówił Patyrak głosem stanowczym. — Policja może wejść tu lada chwila i aresztować pana. Musi pan koniecznie przenieść się do innego mieszkania. „Czerwona maska“ żąda, abym pana ratował. O ile wiem, pan jesteście sprawcą zbrodni, dokonanej dzisiejszej nocy.

— Zbrodni? — zawołał doktor z boleścią — zbrodni? czy pan mnie nazwał zbrodniarzem?

— Nie dałem panu tej nazwy — odparł Patyrak.

Lecz doktor zdawał się nie słyszeć słów jego.

— Zbrodniarz? — powtórzył, uderzając się ręką w czoło — mnie na-

zwać chcą zbrodniarzem, który wydarłem Nacię śmierci, aby jej zgotować nowe życie, wolne od bólów i cierpień. Podli głupcy!

Kiedy doktor umilkł, Patyrak rzekł znowu:

— Panie doktorze, odebrałem stanowczy rozkaz, aby wprowadził pana w bezpieczne miejsce.

Doktor gwałtownie zwrócił się ku niemu.

— Więc ja Nacię miałem zamordować! Ja, co chętnie sto razy ofiarowałbym swe życie w zamian za jej! A teraz mam uciekać, zostawiwszy ją tutaj bezbroną. Nie, mój panie, tego nie uczynię. Nacia każdej chwili może się obudzić. Jakże wtedy oczy jej szukać mnie będą! Jak słodko usta jej powtarzać będą moje imię. Jak ona dziękować mi będzie za to, żeś odjął od niej cierpienie! Co to? — zawołał, nad słuchując — słyszy pan, woła mnie!

Z krzykiem radosnym pobiegł ku drzwiom przyległej, oświetlonej komory. Patyrak chciał iść za nim, lecz doktor zastąpił mu drogę:

— Ani kroku dalej! Tam jest pokój mojej żony. Tak jest żony — dodał, jakby do siebie — żony w obliczu Boga, choć nie według praw ludzkich. Byliśmy złączeni najświętszym uczuciem, jakie Bóg złożył w piersi ludzkiej. Nie trzeba jej budzić — mówię dalej do Patyraka — śpi jeszcze pod wpływem narkotyku. Trzeba się ubzdrowić w cierpliwość i czekać, aż sama się obudzi.

— Czy nie moglibyśmy jej zabrać z sobą? — nalegał Patyrak.

— Zabrać z sobą? — powtórzył doktor ze zdziwieniem. — Nie, nie można! — dodał stanowczo, — nie można jej ruszać, chcąc, aby się operacja udała. Przyrzekłem jej na honor, że zbudzi się napowrót do życia i to do życia wolnego od tego straszego, męczącego kaszlu. „Pawle!“ — rzekła mi, zanim ją uspiłem — „zrobię wszystko, co każeś, tylko mi przyrzeknij, że zbudzę się znowu, będę mogła widzieć cię i powiedzieć ci, jak bardzo się kocham“. Przyrzekłem jej to, zanim usnęła.

Patyrak wprost przed siebie nieprzytomnie. Duch jego znajdował się gdzieś indziej.

Oprzytomniał trochę, kiedy wzrok jego padł na Patyraka. Przypomniało mu się, z czym Patyrak przyszedł, rzekł przeto stanowczo:

— Nie pójdę z panem. Nie opuszczę Naci, gdyż bezemnie umarłaby niezawodnie, gdyż tylko ja wiem, jak obchodzić się z przyrządem mechanicznym.

(Ciąg dalszy nastąpi)

ADAM NAWICZ

Za cudze winy

Powieść sensacyjna

51) Borowski poznał, że młoda dziewczyna potrafi się bronić i jest odważna.

— O, bynajmniej — to jest — mam jeszcze dużo do powiedzenia, ale jeżeli pani chce mówić teraz, to proszę...

— Cóż ja mogę panu powiedzieć? Nie przypominam sobie, abym pana kiedykolwiek widziała, a tym samym nie ma pan nic wspólnego z moją przeszłością.

— Cieszy to panią?

Anna obojętnie wrzuciła teraz ramionami.

— Wszystko mi jedna. Strój mój pragnie wprowadzić ukryć to przed światem, że brat jego zapomniał się do tego stopnia, iż...

Szyderczy śmiech aktora przerwał dalsze jej słowa. Anna coraz większym unosiła się gniewem.

— Proszę mi nie przerywać — zawołała oburzona.

— Wybacz mi pani, lecz nie mogłem powstrzymać się od śmiechu — odrzekł sarkastycznie. — Ojciec pani

zapomniał o swoim stanowisku? Ah, rozumiem teraz! Pan Zygmunt Siekiński był człowiekiem zepsutym, rozwiozłym, fałszywym, okrutnym, bez czci i honoru, nie umiejącym uszanować czystego imienia kobiety. Nikczemnik ten zapomniał się tak dalece, że zaślubił Annę Zborską, dziewczęcę piękną i niezmiernie utalentowaną, mogącą w pierwszorzędnym teatrze zdobyć wielką sławę. Była to kobieta szlachetna, czysta jak liza, na którą brat Józefa Siekińskiego nie był godzien spojrzeć nawet.

Borowski mówił to spokojnie, bez uniesienia, lecz podkreślał każde słowo tak, jak gdyby je chciał wyrzeć na zawsze w pamięć Anny.

Anna wiedziała, że tak było rzeczywiście, a jednak sąd taki o jej ojcu gniewał ją bardzo.

— Gdybym ja był synem podobnych rodziców — mówił Borowski dalej — szczyliłbym się jedynie imieniem matki. Za haniebne postępowanie ojca wstydzić bym się musiał.

Anna milczała, lecz po chwili zdołała się na ciche pytanie:

— Czy pan znał moją matkę?

— Widywałem ją często, zanim wyszła za mąż, potem znikła mi na pewien czas z oczu. Zygmunt Siekiński znużył się wnet żoną, co nie było niczym nadzwyczajnym u człowieka takiego jak on. Porzucił ją bez żadnej ceremonii. Gdy ją potem spotkał, występowała nieszczęśliwa znowu na scenie, pracując na chleb dla siebie i dla swego dziecka.

Gniew Anny zniknął powoli. Patrzyła już teraz na aktora bez oburzenia i pogardy — wszak wyrażał się tak życzliwie o jej matkę, o tej ślicznej, bladej, jasnowłosej kobiecie, którą pamiętała jak przez sen jeszcze. Może nawet wówczas pomagał jej jeszcze...

— Ah — szepnęła — więc pan znał mnie, gdy byłam małą dziewczynką?

— Nie, nie widziałem pani wtenczas!

W głosie jego brzmiało teraz tyle okrutnej radości i tryumfu, że Anna zdumiona spojrzęła na niego.

— Wtenczas nie widziałem pani nigdy — powtórzył dobitnie.

— Może mnie pan nie pamięta — rzekła, usiłując odgadnąć zagadkowy wyraz jego twarzy. — Musiał pan być wtenczas bardzo jeszcze młody — przecież dziewiętnaście lat minęło od tego czasu!

Borowski uśmiechał się ciągle, lecz był to uśmiech kata, pastwiącego się nad swoją ofiarą.

— Nie dziewiętnaście, tylko przeszło dwadzieścia lat minęło od tego czasu poprawił. — Byłem w tym samym wieku co Anna Zborska, miałem więc lat dwadzieścia i jeden.

— Ależ ja mam lat dziewiętnaście! — zawołała Anna zdumiona.

— Bardzo być może — przyznał z uśmiechem. — Zbyt pani jest młoda, aby sobie potrzebowała rok jeden ujmować. — A jednak dowodzi pan, że...

Dalsze słowa zamaryły jej na ustach. Siedziała wyprostowana, patrząc na niego z wyrazem nieokreślonej obawy w zrenicach.

— Dowodzę, że nie mam wyobrażenia o wieku pani — odparł spokojnie. — Bo dziecko Anny Zborskiej, a raczej Anny Siekińskiej, to nie była córka, tylko syn!

— *

Po tych słowach straszna zapanowała cisza.

Oparty o stół, siedział Borowski spokojny, wytorny, z błyskiem tryumfu w czarnych oczach. Każdy, kto by go teraz widział, byłby przypuszczał, że piękny mężczyzna opowiada swej towarzyszącej wesołą anegdotkę.

(Ciąg dalszy nastąpi)

